

Una paraula

Alba Ruiz Bautista

Dir-te el nom sense pensar-lo
i que soni estrany com si no et
pertanyís.

Com sí, per un moment,
tot el que ets no respongués a la
paraula.

A la fi sempre m'adono que això
que pronuncio
emmudeix tota la resta.
Et significo i deixes de ser un nom
per ser aquell algú,

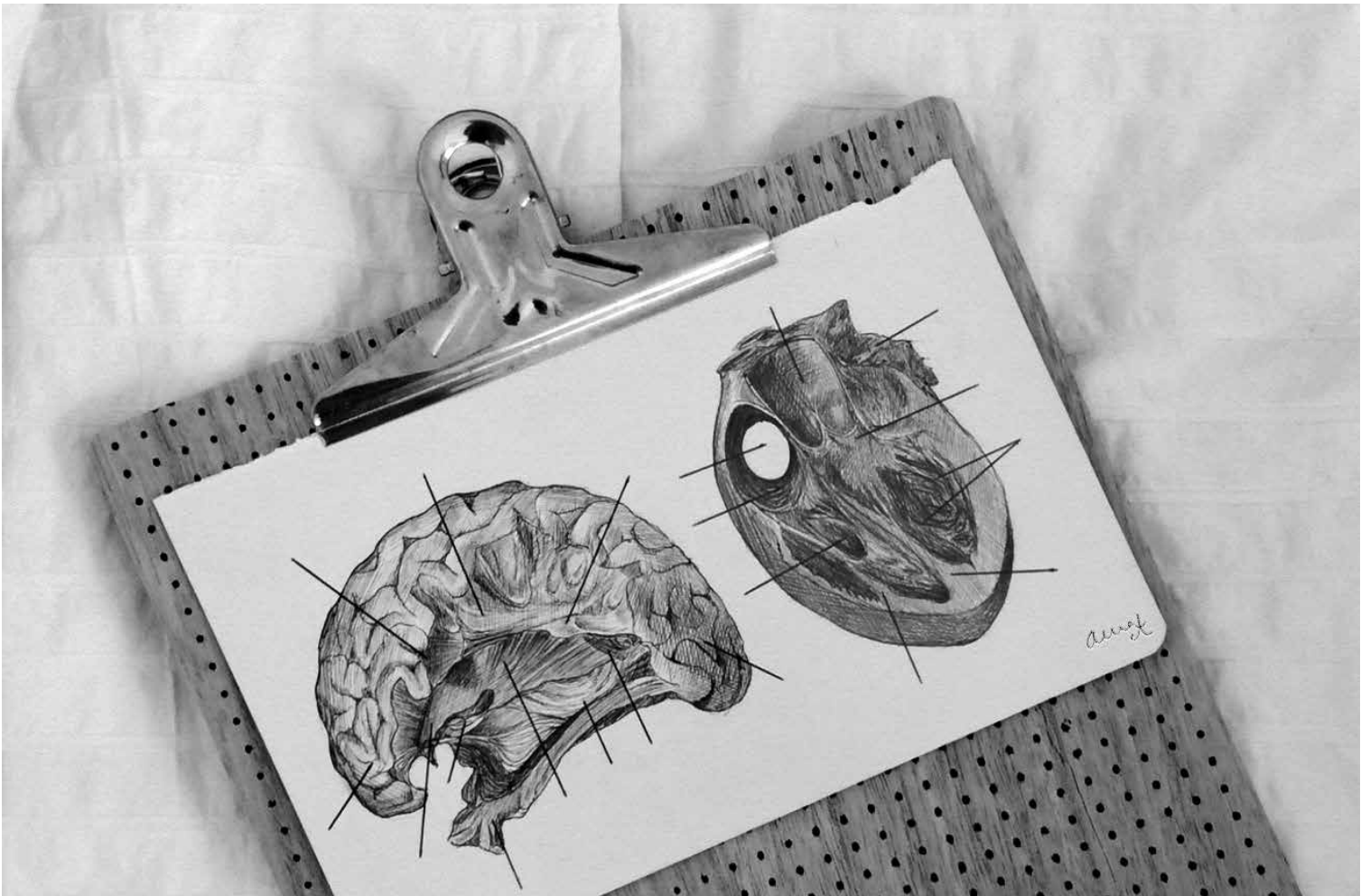
que ho és en majúscules.

T'escric:

La passió tornarà a ser desmesuradament boja i en lloc de jutjar-nos aprendrem
a fer-nos cas. Descosiràs els prejudicis i em despullaràs dels requisits, i seré sola,
davant teu, nua d'excuses i brutalment certa. Perquè quan és, és i no s'hi pot fer res.

Reformularem l'amor i el coneixeré com qui aprèn una paraula nova. I no és
que el cor venci el cap, ni que el cap s'apropi al cor. És que ambdós que són jo,
responguin a mi. Perquè quan és, és i no s'hi pot fer res. »

nova

Una paraula nova. Il·lustració d'Aina Caballeria Terradellas.